

दुति f. das Schmetzen Verz. d. Oxf. H. 321, b, 3. das Weichwerden, Gerührtwerden Śāh. D. 247, 11. — Vgl. गर्भ°.

दुम् 1) Pflanze überh.: किंपाक° Spr. 2379. — Vgl. मक्षा°.

दुमसेन MBu. 7, 7631.

1. दुक्. वैर्दुग्धम् (impers.) welche ihm zu schaden gesucht hatten RĀGA-TAR. 3, 238. — desid. vgl. डुधुनु.

— प्र vgl. प्रदुक्.

2. दुक्. 1) भर्तु° KATHĀS. 63, 40. सखी° 71, 187. — Vgl. पुरु°.

दुक्लिण Beih. Brahman's BHAR. NĀṬYĀ. 20, 6. 13. 20. Verz. d. Oxf. H. 200, b. No. 476.

द्रेष्काण Verz. d. Oxf. H. 328, b, No. 779. द्रेष्काण die Ausg.

द्रेष्कधर Būg. P. 10, 1, 44.

द्रेष्ण 2) WEBER, ĠJOT. 78. fgg. ÇĀRṅG. SĀH. 1, 1, 21. Verz. d. Oxf. H. 307, b, 2. 9. — 3) Verz. d. Oxf. H. 347, b, 33. — 9) n it dem patron. ÇĀRṅG, Verfasser von RV. 10, 142, 3. 4. — b) vgl. MĀRK. P. 1, 21. fgg. — 12) a) तैल° R. 7, 73, 2. स्नानद्रेष्णी रौप्यमयी RĀGA-TAR. 3, 46. लमचञ्चुपु.° Spr. 3324. MBu. 3, 2191 die ed. Bomb. richtig द्रेष्णी. — b) ÇĀRṅG. SĀH. 1, 1, 21. — c) किमाद्रे: Spr. 2638. मद्रि° RĀGA-TAR. 3, 441. गिरि° Būg. P. 10, 73, 1. मन्दर° (so zu lesen) BRAHMA-P. in LA. (II) 34, 16. — Vgl. म-द्रेष्णीणा, °द्रेष्णी.

द्रेष्णकनिधि (wohl द्रेष्ण° zu lesen) m. patron.: pl. SĀṢK. K. 184, a, 1.

द्रेष्णिका 1) Sp. 817, Z. 2 lies 23 st. 28.

द्रेष्निन् KATHĀS. 70, 14. भार्या° 77, 77. 81. सारस्वत° Spr. 3400. — Vgl. मित्र°.

द्रेष्णि Z. 3. fg. vgl. Verz. d. Oxf. H. 80, a, 16.

द्वेद 1) Z. 6 zu BHARTR. 1, 77 vgl. Spr. 1634. — 3) die ed. Bomb. द्वेद-भूतः. — 7) द्वेद्वे खेतप्रवक्ष्यन् so v. a. unter vier Augen R. 7, 103, 11. st. वाचं द्वेद्वे समीरितम् 14 ist wohl द्वेद्वे समीरितम् zu lesen. — 8) देव-ता° AV. PRĀT. 4, 49.

द्वेदशस् युद्धं नो देहि द्वेदशः Būg. P. 10, 72, 28.

द्वेदालाय m. Zwiegespräch, ein Gespräch unter vier Augen Spr. 4227.

द्वेदिन् 1) WEBER, Nax. 1, 312, 5.

द्वेदिभू sich zu Paaren verbinden: द्वे गोपा विक्रिद्यामो भूय so v. a. paarweise Būg. P. 10, 18, 19.

द्वय 3) a) du. (auf einen du. m. bezogen) beide KATHĀS. 70, 90. am Ende eines adj. comp. f. ष्टा 33, 154. 78, 82.

द्वयभारती f. N. pr. eines Frauenzimmers Verz. d. Oxf. H. 233, b, N. 7.

द्वयस vgl. noch कण्ठ°.

द्वयिन् (von द्वय) adj. einer von Zweien: एक एवाप्रकृतिस्त्वेरि दीनारि-स्तानसङ्घयी er allein ohne den Andern KATHĀS. 60, 216.

द्वित्रिंश 3) in द्वित्रिंशार WEBER, RĀMAT. Up. 311 = द्वित्रिंशत्.

द्वित्रिंशत्, °शद्विगतिर्मैसि: WEBER, ĠJOT. 98. °शल्लनणोपित HIT. 99, 7.

सिंहासनद्वित्रिंशति = विक्रमचरित्र.

द्वादश 2) TBR. 1, 1, 9, 10.

द्वादशक 2) WEBER, ĠJOT. 34.

द्वादशम R. 7, 33, 4. 70, 9.

द्वादशमक्षावयव n. Titel einer Schrift WILSON, Sel. Works 1, 231. HALL 203. °निर्णय 138. °विवरणा Verz. d. Oxf. H. 227, a, No. 337. — Vgl.

मक्षावयव 2).

द्वादशमक्षामिद्वानिर्णयण n. Titel einer Schrift HALL 138.

द्वादशमन्त्रणी f. Bez. der aus 12 Adhājā bestehenden Sūtra Ġai-mīnī's SARVADARĢANAS. 122, 4. HALL 89.

द्वादशवार्पिक, °व्रत Verz. d. Oxf. H. 283, a, 16.

द्वादशोषक (द्वादशन् + षंश) m. der zwölfte Theil, insbes. eines Sternbildes, eines astrologischen Hauses Ind. St. 10, 199. — Vgl. नवोश, नवोषक.

द्वार 1) सर्वद्वारिसृष्टवन् aus allen Oeffnungen KATHĀS. 74, 53. Sp. 823, Z. 4 BHARTR. 3, 34 (Spr. 349) am Ende eines adj. comp. (f. ष्टा): विवृत-द्वारा इव व्यापदः. Sp. 823, Z. 16. fg. vgl. SARVADARĢANAS. 77, 18. 78, 8.

द्वारपिधान n. das Schliessen des Thores: धृते: MĀLAV. 32.

द्वारवाङ्मक am Ende eines adj. comp. = द्वारवाङ् HĀRIV. 13789, wo die neuere Ausg. °प्रकटद्वारवाङ्मकम् liest.

द्वारनिन् m. Thürhüter KATHĀS. 124, 184.

द्वारशाखा KATHĀS. 87, 33.

द्वार्वन्, द्वार्वती Būg. P. 11, 30, 5.

द्वापष्ट 1) WEBER, ĠJOT. 47. 91. 97.

द्वापष्ट WEBER, ĠJOT. 92. 109.

द्वि = द्यु Tag WEBER, ĠJOT. 93. 104. — Vgl. द्विस् weiter unten.

1. द्विक 1) Ind. St. 8, 110. — 2) द्विकौ ग्लौ so v. a. wiederholt Ind. St. 8, 426.

द्विगुण, °गुणत्व n. Spr. 1780. °गुणीकृत verdoppelt Çiç. 1, 62. KATHĀS. 56, 201.

द्विगुणय, °यति verdoppeln, mit zwei multipliciren Ind. St. 8, 442.

द्विगुणित Ind. St. 8, 446.

द्विगूढ n. Bez. einer Art von Gesang Śāh. D. 309. 304.

द्विचत्वारि n. pl. zwei oder vier WEBER, RĀMAT. Up. 288.

द्विजमय (von द्विज) adj. f. ई aus Brahmanen gebildet, — bestehend Spr. 4243.

द्विजराज 1) Spr. 3786.

द्विजिह्व 1) Spr. 2864 (doppelsinnig). °ता f. Çiç. 1, 63. °त्व n. Spr. 934.

द्विजेन्द्र m. der Mond (vgl. द्विजराज u. s. w.) Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 23, Çl. 1. the Lord of the twice-born HALL.

द्विजेत्तर m. ein Brahmane (ein ausgezeichnete Brahmane nach dem Schol.) und zugleich der Mond KĀVĀD. 2, 175.

द्विठ vgl. Verz. d. Oxf. H. 97, a, 39. b, 1. 103, a, 10.

1. द्वितीय 1) °वयस् adj. im zweiten Lebensalter stehend HALĀS. 2, 329.

द्वित्र KATHĀS. 34, 201. 36, 24. द्वित्रिभिर्बहुभिः सार्धम् mit Zweien, Dreien oder Vielen Spr. 313.

द्वित्व 1) Zweierheit, der Begriff Zwei SARVADARĢANAS. 107, 8. fgg. 108, 2. fgg. — 3) Cit. beim Schol. zu AV. PRĀT. S. 261 (I, 6. 7).

द्वित्व (von द्वित्व) n. das der-Begriff-Zwei-Sein SARVADARĢANAS. 107, 16.

द्विदत्त m. N. pr. eines Mannes; vgl. द्वैदत्ति.

द्विधा, मार्गो ऽयं पुरतस्ते द्विधागतः theilt sich KATHĀS. 124, 71.

द्विनवकृत्वस् (द्वि - नवन् + कृ°) adv. achtzehnmal Būg. P. 10, 70, 30.

द्विपञ्चाश du. zwei (Haufen von) fünfundzwanzig (Comm.) AIR. BR. 7, 2.

द्विपञ्चाश du. zwei (Haufen von) fünfzig (nach dem Comm.) AIR. BR. 7, 2.

द्विपद् 2) °पदी Bez. eines best. Prākṛit-Metrums: इतीमं ऽखण्डं प-ठन्ती KATHĀS. 33, 127.